

Stk. 4. Domstolsstyrelsen fastsætter nærmere regler om meddelelse og tilbagekaldelse af bemyndigelser, jf. stk. 2, og autorisationer, jf. stk. 3, og om fastsættelse af vilkår. Domstolsstyrelsen fastsætter regler om betaling for anvendelsen af kommunikationsmidlerne. Domstolsstyrelsen kan endvidere fastsætte regler om betaling af gebyr for behandling af en ansøgning om bemyndigelse eller autorisation.

Stk. 5. Retten kan tillade, at et vidne, som befinder sig i udlandet, afgiver forklaring via fjernkommunikation med billede, hvis forklaringen skønnes at kunne afgives under lige så betryggende former som en forklaring, der afgives efter stk. 1.

Kapitel 13

Syn og skøn

§ 164. Når der i en civil sag eller i en kriminalsag fremsættes anmodning om syn og skøn, og retten imødekommer anmodningen, udpeger retten en eller flere syns- eller skøns mænd.

§ 165. Kun personer, der er uberygtede, kan udpeges som syns- eller skøns mænd. Personer, der ville være udelukkede fra at handle som dommere i sagen, kan ikke udpeges som syns- eller skøns mænd.

§ 166. Enhver, der har pligt til at vidne, har også pligt til at lade sig udpege som syns- eller skønsmand.

§ 167. Enhver af parterne kan komme med forslag til retten om valget af syns- eller skøns mændene, men retten er ikke bundet til at følge forslagene. Før retten udpeger syns- eller skøns mænd, bør parterne have lejlighed til at udtale sig om de personer, som retten agter at udpege. Dette gælder dog ikke i kriminalsager, hvis omstændighederne ikke tillader det.

§ 168. I civile sager skal det i afgørelsen om at udpege syns- eller skøns mænd tydeligt angives, hvad der er genstanden for og formålet med syn og skøn.

Stk. 2. I kriminalsager foretages den besigtigelse, der er nødvendig til et syn eller skøn, i et retsmøde, medmindre retten bestemmer andet. Retten skal i afgørelsen om at udpege syns- eller skøns mænd eller under retsmødet oplyse syns- eller skøns mændene om, hvad der er genstanden for og formålet med syn og skøn, jf. stk. 1, samt

andre retningslinjer, som måtte være nødvendige for at foretage syn og skøn. Skal syns- eller skøns mændene udarbejde en skriftlig erklæring, skal der i afgørelsen om syn og skøn eller i retsbogen angives bestemte spørgsmål, som syns- og skøns mændene skal svare på.

§ 169. Afgørelsen om at udpege syns- eller skøns mænd skal uden ophold forkyndes for de udpegede personer i overensstemmelse med de regler, der gælder for vidner.

Stk. 2. I civile sager skal syns- og skøns mændene orientere parterne om, hvornår og hvor der gennemføres syn og skøn, ligesom de også skal give parterne en genpart af den skriftlige erklæring, jf. § 170, eller dog give dem adgang til at gøre sig bekendt med den senest 3 dage, før den fremlægges i retten.

Stk. 3. Klage over syns- og skøns mænds fremgangsmåde fremsættes over for den ret, hvor syns- og skønserklæringen skal fremlægges, jf. § 170. Retten kan pålægge dem at omgøre eller fuldstændiggøre deres syn og skøn.

§ 170. Syns- og skøns mænd afgiver deres forklaring ved en skriftlig og underskrevet erklæring til retten. Retten kan pålægge syns- og skøns mændene at supplere den skriftlige erklæring med en mundtlig forklaring i retten. Hvis retten finder, at erklæringen er mangelfuld, kan retten også pålægge dem at omgøre eller fuldstændiggøre den i en yderligere skriftlig erklæring. Vedrører manglerne erklæringens udformning, bør retten give dem den nødvendige bistand til at afhjælpe manglerne. En sådan bistand kan også, når syns- og skøns mændene ønsker det, og omstændighederne i øvrigt taler for det, ydes inden det retsmøde, hvor syns- og skønserklæringen skal fremlægges. Retten skal da senest i dette retsmøde orientere parterne herom.

Stk. 2. I kriminalsager kan retten bestemme, at der ikke skal udarbejdes en skriftlig erklæring, hvis syns- eller skøns mændene skal afgive forklaring under hovedforhandlingen.

§ 171. Reglerne om vidner gælder i øvrigt for syns- og skøns mænd med de ændringer, der følger af forholdenes forskellighed. Syns- og skøns mænd har dog som udgangspunkt ret til at overvære afhøringen af andre syns- eller skøns mænd og af vidner, og retten kan pålægge dem at drøfte spørgsmål indbyrdes, før de svarer.